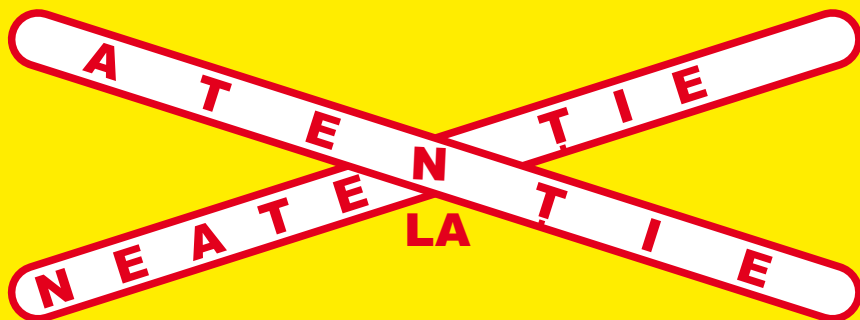

**Nu lăsa drogurile
să-ți împiedice viața!**

Vă puteți informa vizitând site-urile:

www.ana.gov.ro • www.stiucapot.ro • www.riia.ro

Revista se distribuie **GRATUIT** tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

BISERICA
din sufletul
copilului

nr.19
decembrie
2010

Bucuria CRĂCIUNULUI în casa creștinului !

Cuprins

- 3 Cinstirea duminicii și sărbătorilor creștine
- 4 Crăciunul lângă Ieslea Sfântă...
- 6 Ce înseamnă Crăciunul pentru mine?
- 7 Pace pe pământ
- 8 Decalogul - porunca a IV-a
- 9 Orașul bucuriei
- 10 Sfântul Cuvios Daniil Sisastrul
- 12 Întrebările Mariei
- 13 Sfânta Scriptură despre...
- 14 Apărătoare Doamnă
- 15 Părintele Arsenie Papacioc
- 16 Prietenia
- 18 Pomelnicul
- 20 Varza
- 21 Să pui început bun
- 22 ... și vă bucurați!
- 25 Jertfa din iubire
- 26 Pomul
- 27 Sfatul ursului
- 28 Jocuri
- 30 Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de

MĂNĂȘTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Telefon: 0747 318374

Fotografii: Petru Palamar, Valentin Moscaliuc,
Arhiva Mănăstirii "Sf. Ioan cel Nou"

Tipar: Accent Print, Machetare grafică: Esens Design

REVISTA APARE O DATĂ LA TREI LUNI

Cinstirea duminicii și a sărbătorilor creștine

Pentru a-și dobândi mântuirea, creștinul are de îndeplinit datoriile pe care le arată legile morale ale Bisericii Ortodoxe și anume: datorii față de Dumnezeu, datorii față de sine însuși și datorii față de semenii.

Ce sunt sărbătorile creștinești?

Sărbătorile creștinești sunt, după cum ne învață *Catehismul creștinului* (Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, 2009), zile rânduite de Sfânta Biserică pentru săvârșirea rugăciunilor obștești în scopul preamării lui Dumnezeu și sfințirii credincioșilor. Prin sfintele slujbe credincioșii cunosc faptele mântuirii și învățăturile dumnezeiești, mulțumesc și cer ajutorul lui Dumnezeu.

Care sunt sărbătorile creștinești?

Sărbătorile creștinești sunt:

1. Duminica sau Ziua Domnului, care este sărbătoarea săptămânală a creștinilor;
2. Sărbătorile domnești sau praznicele împărătești rânduite pentru preamărirea Sfintei Treimi și a Fiului lui Dumnezeu;
3. Sărbătorile sfinților, în frunte cu sărbătorile Maicii Domnului.

De ce trebuie să cinstim Duminica?

Duminica o cinstim pentru că:

1. în această zi a început crearea lumii;
2. în ziua aceasta a înviat Domnul nostru Iisus Hristos;
3. în ziua aceasta S-a arătat Domnul după Înviere ucenicilor Săi;
4. tot în această zi S-a pogorât Duhul Sfânt peste Sfinții Apostoli, în Ziua Cincizecimii (Faptele Apostolilor, cap. 2);
6. chiar dintru început, creștinii au ținut ziua Duminicii ca zi de rugăciune (Faptele Apostolilor 20, 7; I Corinteni 16, 2).

În afară de Duminică, trebuie să cinstim praznicele împărătești și toate sărbătorile însemnate în calendar cu cruce roșie.

Cum trebuie să ținem sărbătorile?

Sărbătorile trebuie să le ținem:

1. prin încetarea lucrului obișnuit;
2. prin participarea la Sfânta Liturghie și la sfintele slujbe;
3. prin săvârșirea de fapte bune ca: cercetarea celor părașiți, ajutorarea celor bolnavi și neputincioși, mângâierea celor întristați și alte fapte bineplăcute lui Dumnezeu și de folos semenilor;
4. prin citirea Sfintei Scripturi și a altor cărți ziditoare de suflet.

În concluzie, atât părinții, cât și profesorii de religie au datoria morală de a-i duce pe copii la sfânta biserică pentru a participa duminică și în sărbători la Sfânta Liturghie, la celelalte slujbe bisericești și la ora de cateheză „Hristos împărtășit copiilor”. Făcând așa, copiii noștri vor fi buni creștini ai Bisericii, vrednici cetățeni ai țării, vor înțelege mai bine rostul lor în lumea aceasta și vor trece mai ușor de necazurile pe care le vor întâmpina în această viață.

Cu încredere totală în mila și ajutorul lui Dumnezeu și cu rugăciunile slujitorilor Bisericii, vom putea pași în noul an, 2011.

† PIMEN

Arhiepiscop

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Crăciunul lângă Ieslea Sfântă...

E decembrie! E luna sărbătorilor și a cadourilor! Cu toții așteptăm nerăbdători sosirea Crăciunului pentru a primi daruri, pentru a colinda, pentru a sărbători împreună cu cei dragi!

Dar ce sărbătorim noi, de fapt, de Crăciun? Ce vedem în această sărbătoare? Toți se pregătesc în diferite feluri: mâncare cât mai bună, cele mai delicioase prăjituri, curățenie, cumpărături, cadouri și frumosul brad împodobit cu luminițe și cât mai frumoase decorațiuni. Mai nou, unii comercianți au ales să-l numească Christmas sau chiar X-mas. Colindele difuzate pe canalele TV sau radio nu mai au curăția colindelor adevărate. Copiii sunt învățați să aștepte Crăciunul nu pentru a se bucura de Nașterea Domnului, ci pentru a se bucura de cine știe ce mașinuță sau păpușă. Și toate acestea pentru ce? Unde este cea mai importantă persoană a acestei sărbători? Unde L-am ascuns pe sărbătoritul nostru, Iisus Hristos? Este Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos!!! El ar trebui să fie în centrul atenției noastre!

Tu cum ți-ai propus să sărbătorești Crăciunul? Doar mâncând,

bând și distrându-te? Vreau să cred că nu... ci că această sărbătoare îți amintește că Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat pentru ca oamenii să cunoască Viața cea adevărată, Viața binecuvântată de Dumnezeu. Hristos a venit în lume pentru ca să îi învețe pe oameni să se iubească; nu cu o dragoste egoistă, nu cu o dragoste prin care ne iubim numai rudele și prietenii. Ci cu o dragoste cu care îi iubim și pe cei buni și pe cei răi. Această dragoste simțind-o cei buni, devin și mai buni, iar cei răi pun frâu răutății lor. Hristos S-a născut pentru a omorî moartea. Hristos S-a născut pentru a-i învăța pe oameni cum să trăiască pentru a dobândi raiul.

Iisus Hristos S-a născut într-o iesle, umil, deși putea să aibă parte de o primire regală; sărac, deși ale Lui sunt toate bogățiile. Îngerii I-au cântat, păstorii I s-au închinat, magii au venit cu daruri: aur, smirnă, tămâie.

Tot cerul s-a bucurat pentru că prin nașterea Sa a venit mântuirea pe pământ... O dată cu El a adus și viața, iubirea, bucuria, pacea, binecuvântarea. Iisus Hristos este cel mai frumos și prețios DAR pe care Tatăl cel Cerească ni l-a oferit.

Acum iarăși e Crăciun... iar sărbătorim Nașterea Domnului Iisus Hristos. Eu am ales să îi fac un dar frumos, un dar care îl face foarte fericit: **inima mea**. Nu am aur, smirnă sau tămâie. Nu aduc rugăciune vrednică de El, nici fapte bune... Vin doar și-mi plec genunchii lângă Ieslea Sfântă. Îmi plec fruntea și inima până la pământ înaintea Ta, Doamne, Împăratul Cerului și al Pământului. Am venit să-Ți spun necazul și bucuria mea și să-mi îngrop fărădelegile în fânul din iesle.

Tu, pământean ce ești, ce fel de cadou te-ai gândit să-I oferi Sărbătoritului nostru? Hai, cu toții, cu mic, cu mare, să-I cântăm:

„Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.” (Troparul Nașterii Domnului - glas 4)
„Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște, și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slăvesc și magii cu steaua călătorească. Că pentru noi S-a născut prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci.” (Condac, Glasul al 3-lea)

Ce înseamnă Crăciunul pentru mine?

După un post de patruzeci de zile, în care ne-am străduit să postim, să ne rugăm mai mult, ne-am spovedit și ne-am împărtășit, primim cu bucurie vestea adusă de preotul care vine cu Ajunul. De Crăciun nu trebuie doar să primim daruri, ci și să dăruim.

Ligia Axinia, cl. a V-a C

Crăciunul este o sărbătoare creștină în care ne întâlnim unii cu alții cu bucurie, suntem mai buni cu cei din jur și lăsăm la o parte egoismul. Copiii trebuie să fie asemeni îngerilor care au vestit păstorilor nașterea Mântuitorului.

Sebastian Murărescu, cl. a VI-a A

Crăciunul este sfânta sărbătoare plină de dragoste și iubire. În această zi oamenii, cu bucurie, vestesc nașterea Pruncului Iisus. În seara de Crăciun se zăresc la ușă copii zgribuliți de frig care ne cântă frumoasele colinde.

Cristina Constantin, cl. a V-a C

Crăciunul nu este o perioadă din an, ci este un adânc sentiment de iubire pe care Dumnezeu îl revarsă asupra oamenilor. Pentru mine Crăciunul nu se află doar în glasul colindătorilor, în darurile din tolba moșului sau în belsugul de acasă, el este parte din sufletul meu și va fi mereu.

Alexandra Pavăl, cl. a VII-a C

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos este un moment de liniște și pace, în care bucuria ne inundă sufletele de căldură și dragoste. Trebuie să fim mai buni și mai darnici cu cei mai sărmani decât noi. Să le vorbim frumos și să le cântăm un colind, care le va aduce bucurie.

Georgiana Bolohan, cl. a VIII-a B

La Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, să Îi aducem daruri asemeni magilor. Faptele noastre cele bune pe care le facem față de aproapele nostru aflat în nevoie sunt cele mai frumoase daruri. Să-L bucurăm pe Hristos prin iubirea noastră pentru toți oamenii.

Sabina Zancu, cl. a VIII-a D

Crăciunul este un prilej de a ne reuni cu familia și cu cei dragi. Colindele ne încălzesc sufletul vestind Nașterea Mântuitorului. Vestitorii, care de obicei sunt copii, umblă din casă în casă pentru a lumina sufletele gazdelor. Ce frumoase sunt colindele românești de Crăciun!

Simona Dediu, cl. a VIII-a D

*Elevi ai Școlii Nr. 3 "Mihail Sadoveanu" Fălticeni,
îndrumați de profesor Maria Axinia*

Pace pe pământ

**Pace pe pământ,
Pace sus în cer!
Hai, Ierui Ier.**

**Azi în Betleem,
Astăzi S-a născut
Domnul Iisus.**

**Împletesc cununi
Mâini de păstori,
Cete îngerești
Cântă în cor.**

**Veștile aduc
Cu glasul lor,
Azi ni S-a născut
Mântuitor.**

**În iesle Se naște
Azi pe pământ,
Din Maică Fecioară
Un Prunc Preasfânt.**

**El este Mesia
Cel mult vestit,
El este Mesia
Cel mult dorit.**

**Să-L slăvim la Betleem
Pe Fiul, pe Omul,
Să-L slăvim la Betleem
Pe robul și Domnul!**

**Să-L rugăm de sănătate,
Doar de bine s-avem parte,
Anul Nou cu spor în toate,
Ierui Ier.**

DECALOGUL

PORUNCA A IV-A

4. Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale. Iar ziua a șaptea este odihna Domnului. Dumnezeu îți zice: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta ... (Vechiul Testament, Ieșire 20, 8-10)

Dumnezeu a creat lumea văzută în șase zile, iar în a șaptea zi S-a odihnit. De aceea a dat poruncă poporului evreu să lucreze șase zile din săptămână, iar a șaptea, sâmbăta (sabatul) să o sfințească, adică să o petreacă fără să lucreze pentru trup, ci pentru suflet. Numai dacă va face astfel, va primi binecuvântarea lui Dumnezeu. Încălcarea poruncii aducea după sine necazuri și chiar pedeapsa divină. Tot sâmbăta evreii comemorau ieșirea din robia egipteană.

Mântuitorul Hristos le-a atras atenția fariseilor, când ei l-au acuzat că încalcă porunca vindecând bolnavi sâmbăta, că în ziua odihnei este indicat să faci fapte bune.

Pentru creștini, duminica este ziua de sărbătoare săptămânală, fiind comemo-

rarea zilei în care a înviat Hristos. Învierea lui Hristos înseamnă înnoirea a toată lumea și slobozirea neamului omenesc din robia vrăjmașului.

Creștinii au început să serbeze duminica imediat după Învierea Mântuitorului, considerând-o „ziua Domnului”. Duminica este ziua în care apostolii au fost trimiși la propovăduire; tot duminica apostolii și ucenicii Mântuitorului se adunau și săvârșeau Sfânta Liturghie. Deci încă din secolul I, duminica a fost ziua în care s-a comemorat Învierea lui Hristos printr-un cult public. De asemenea, duminica S-a pogorât Duhul Sfânt peste comunitatea ucenicilor lui Hristos, transformând-o în Biserică.

Crescând numărul creștinilor, Sfântul Împărat Constantin cel Mare a proclamat duminica zi oficială de odihnă pentru tot Imperiul Roman, chiar și pentru necreștini, prin decretul din anul 321 d.H.

A sfinți duminica înseamnă a ne sfinți pe noi înșine, participând cu evlavie la Sfânta Liturghie, iar dacă este posibil, împărtășindu-ne cu Trupul și Sângele lui Hristos, cu pregătirea cuvenită (spovedanie, post). Este bine să lăsăm grijile cotidiene, preocupându-ne cu interes de relația cu Dumnezeu și cu sfinții, citind Sfânta Scriptură, Viețile Sfinților și alte cărți care ne ajută să creștem duhovnicește. Este potrivit ca duminica să găsim prilej de a face fapte de milostenie față de semenii noștri.

Creștinii care sărbătoresc cum se cuvine duminica vor avea parte de binecuvântarea lui Dumnezeu în întreaga săptămână și în tot restul vieții lor.

Prof. religie Maria Cristina Nicolau, Rădăuți

Orașul Bucuriei

Departede departe, exista un oraș numit orașul Bucuriei. În acel oraș toți oamenii erau veseli, aveau timp să se întâlnească și le plăcea să sărbătorească. Cele mai frumoase zile erau zilele de Duminică și sărbătorile. Oamenilor le plăcea să se adune în biserică, să asculte cuvintele preotului și să cânte cântece religioase, iar apoi se întorceau acasă și serveau împreună masa.

Orașul Bucuriei era foarte simpatic și primitiv, dar oamenii din el nu reușeau să se îmbogățească. Casele lor erau mai mici față de casele altor orașe, iar drumurile lor erau mai strâmte. Când locuitorii acestui oraș vizitau alte orașe, le era rușine de al lor.

- Trebuie să schimbăm ceva, au decis locuitorii orașului Bucuriei și s-au adunat să discute de unde să înceapă schimbarea.

- Renunțăm la duminici și sărbători pentru ca să avem mai mult timp pentru muncă, a fost prima propunere care a plăcut tuturor.

- Trebuie să avem mai mulți muncitori, a propus cineva, deci să le trimitem și pe femeile la fabrică.

Dar femeile aveau atât de mult de lucru în familie cu copiii și bătrânii, încât locuitorii au decis:

- Copiii să meargă la creșă, bătrânii la casa de bătrâni, iar bolnavii la spital.

În scurt timp, orașul Bucuriei s-a transformat într-un oraș industrial: se înmulțeau fabricile și firmele de construcții. Casele mici au fost demolate pentru a se construi altele mai mari, iar străzile au fost lărgite.

- De ce orașul nostru se numește orașul Bucuriei? a întrebat un locuitor. Ar fi mai bine să-l numim orașul Muncii.

Propunerea a plăcut tuturor și imediat au schimbat denumirea. Orașul Muncii creștea neîncetat, dar în scurt timp a devenit un oraș mohorât, gălăgios, plictisitor și periculos. Pe șosele mașinile zburau, încât oamenilor le era frică să iasă în stradă. Locuitorii săi nu se mai întâlneau atât de des ca înainte, dimpotrivă, nu se mai cunoșteau, nu se mai salutau. Duminica nu se deosebea cu nimic de celelalte zile.

Într-o zi, copiii de la cămin au mers la casa de bătrâni, la bunici.

- E adevărat că orașul Muncii s-a numit cândva orașul Bucuriei? a întrebat un copil.

- Da, este adevărat.

- Și a fost un oraș foarte vesel?

- Cel mai vesel! au răspuns bunicii.

- De ce s-a schimbat totul? au întrebat copiii.

- Totul s-a schimbat de când s-a renunțat la duminică și sărbători, au răspuns bunicii.

Copiii i-au privit pe bunici uimiți și i-au întrebat:

- Sărbători? Ce sunt sărbătorile? ...

Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul

Cuviosul Daniil Sihastrul este unul dintre cei mai mari sfinți pe care i-a odrăslit pământul Moldovei, mare dascăl al pustiei, povătuitor al călugărilor, sfătuitor și duhovnic al Sfântului Voievod Ștefan cel Mare.

Acest sfânt al neamului nostru s-a născut într-o familie de oameni modești din împrejurimile Rădăuțiului, la începutul secolului al XV-lea, primind la botez numele Dumitru. La șaisprezece ani s-a călugărit la Mănăstirea Sfântul Nicolae („Bogdana”), primind numele de monah David. După câțiva ani de aspră nevoință s-a învrednicit de harul preoției, retrăgându-se la Mănăstirea Sfântul Lavrentie din Vicovu de Sus. Apoi, chemat de Duhul Sfânt la viața pustnicească, a fost făcut schimonah, cu numele de Daniil, înainte de anul 1450. S-a nevoit singur cu post și multă rugăciune, răbdând ispitele vieții pustnicești, mai întâi prin codrii din preajma Mănăstirilor Neamț și Secu, apoi pe valea pâraului Putna unde și-a săpat într-o stâncă o mică chilie.

După sfințirea Mănăstirii Putna (1470), Cuviosul Daniil s-a retras în preajma Mănăstirii Voroneț unde, săpându-și chilie în piatră sub Stâncă Șoimului, a petrecut încă 20 de ani în ascultare de poruncile lui Dumnezeu, formând numeroși ucenici și făcând multe minuni de vindecare.

Ajungând la o viață de sfințenie, după vârsta de 90 de ani, marele sihastru al Moldovei și-a dat sufletul în brațele lui Hristos, la sfârșitul secolului al XV-lea (1496). A fost plâns mult și îngropat în pronaosul bisericii din Voroneț de ucenicii săi, împreună cu mulțimea

de oameni care-l îndrăgea, mitropolitul țării și însuși Voievodul Ștefan cel Mare. Pe mormântul lui s-a pus inscripția: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil”.

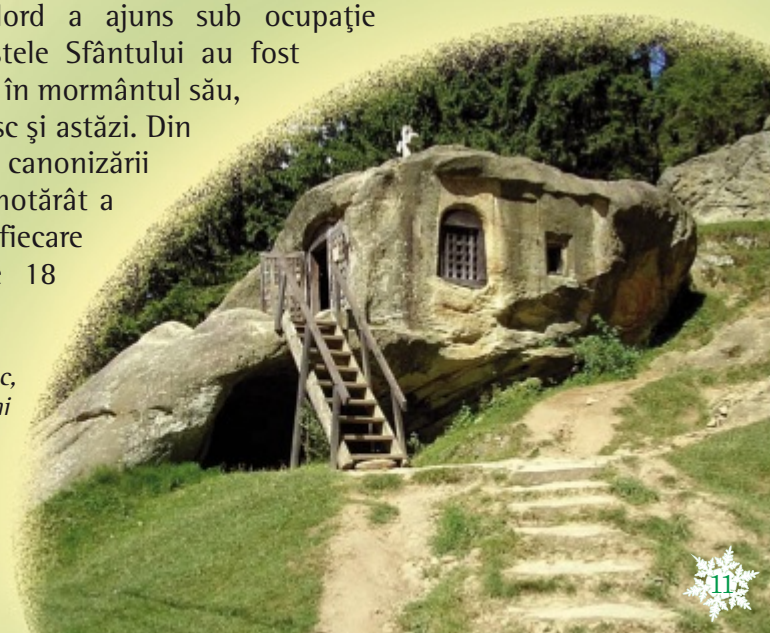
După moartea lui, văzând credincioșii că se fac minuni și vindecări de boli la moaștele cuviosului, l-au trecut în ceata sfinților, numindu-l Sfântul Stareț Daniil, Sfântul Daniil Sihastrul sau, mai ales, Preacuviosul de Dumnezeu rugătorul Parintele nostru Daniil cel Nou, pomenindu-l în rândul fericitelor ctitori, întrucât se știe că biserica Mănăstirii Voroneț a fost zidită de Ștefan cel Mare la îndemnul său. Pomenirea Cuviosului Daniil s-a făcut secole de-a rândul la 23 aprilie, sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe care este și hramul Mănăstirii Voroneț.

La începutul secolului al XVII-lea, evlavia credincioșilor a îndemnat pe călugării mănăstirii să scoată din mormânt moaștele făcătoare de minuni și să le așeze în biserică, într-un sicriu frumos împodobit, pentru închinare, pe care le-a sărutat însuși Mitropolitul Dosoftei. Vestea minunilor lui ajunsese până la Kiev, în Polonia, în Transilvania și în Sfântul Munte Athos, de unde veneau foarte mulți credincioși să i se închine și toți îl numeau „Sfântul Daniil cel Nou, făcătorul de minuni”.

În anul 1719, preotul Ghedeon, starețul Mănăstirii Voroneț, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil, ferecat în argint, unde se păstrează și acum. În 1775, când Moldova de Nord a ajuns sub ocupație austriacă, moaștele Sfântului au fost așezate din nou în mormântul său, unde se odihnesc și astăzi. Din 1992, cu prilejul canonizării lui oficiale s-a hotărât a fi sărbătorit în fiecare an la data de 18 decembrie.

Alexandru Semeniuc,
cl. a VII-a, Țibeni

Chilia Sfântului
Daniil Sihastrul, Putna

Întrebările Mariei

Teracota sobei din bucătăria bunicii încălzește plăcut camera. Maria stă pe un scaun în apropierea sobei și privește pe fereastră primii fulgi de zăpadă din acest an. Trosnetul lemnului din sobă și mirosul frigului amestecat cu fumul de afară îi aduce aminte de iarnă. Postul deja a început și nu poate să mai fie mult până la Crăciun.

Anul trecut a mers cu colinda împreună cu copiii ce cântă în biserică. Nerăbdarea retrairii acelor momente se amestecă însă în sufletul Mariei cu semne de întrebare în legătură cu colinda. Cine o fi inventat-o? Duminică îl va întreba pe părinte, la biserică...

- Părinte duhovnic, cine au fost primii colindători?

- Maria, colinda este legată de vestirea minunii prin care Dumnezeu a luat trup omenesc și a venit între noi pentru a ne învăța despre Rai. Cine au fost primii vestitori ai Nașterii lui Hristos?

- Păi... Pruncul Hristos a fost născut în iesle, ... îngerii cântau, ... steaua era pe cer, ... magii și păstorii au venit să se închine...

- Și cine i-a vestit pe păstori despre minune?

- Îngerii!

- Deci îngerii sunt primii colindători. Atunci când mergem să colindăm repetăm vestea cea bună a Nașterii, veste rostită pentru prima dată de îngeri.

- Părinte duhovnic, dar eu sunt un om simplu, am oare voie să repet ce au făcut îngerii?

- Maria, nu numai că ai voie, dar fiecare creștin este obligat să facă acest lucru.

- De ce?

- Pentru că suntem datori să ducem mai departe Vestea cea Bună, Evanghelia, a Nașterii și Învierii lui Hristos.

- Dar aceasta nu e treaba preoților?

- Maria, de la cine ai auzit tu prima dată despre Dumnezeu?

- Nu îmi mai aduc aminte... cred că de la mama și de la tata...

- Vezi... ai primit credința din familia ta. Tot așa ești și tu dator să o duci mai departe. Preotul este cel ce are datoria de a construi comuniunea tuturor creștinilor în jurul lui Hristos Dumnezeu, dar fiecare creștin este dator să vestească Evanghelia.

- Și atunci când colindăm, vestim Evanghelia?

- Da, Maria. Fiecare colind creștin are în versurile lui adevăruri extrase din Sfânta Scriptură. Cântate cu bucurie de copii și părinți ele se transformă într-o mărturisire a credinței noastre și într-un prilej de educație pentru fiecare om.

- Părinte duhovnic, dar de ce cântăm colinde doar de Crăciun? Poate ar trebui să cântăm tot anul, dacă sunt așa de importante... Cum mărturisim Evanghelia în restul timpului?

- Maria, mărturisim Evanghelia prin faptele noastre. Mântuitorul Hristos ne-a spus: „Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.”

- Așa este!

- Și încă un lucru: suntem datori să vorbim celor din jurul nostru despre cât bine ne-a făcut nouă Dumnezeu și despre minunile Lui.

- Mulțumesc, părinte duhovnic!

- Să-ți fie cu folos, Maria!

Părintele Gabriel Herea, Pătrăuți

Sfânta Scriptură despremărturisirea credinței

Să aflăm ce spun despre mărturisirea credinței doi Sfinți Apostoli.

Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimerile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea exercițiu reprezintă versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament versetele corecte și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 1 martie 2011, vor primi câte o surpriză!

Sfânta Evanghelie după Luca

Epistola către Romani
a Sf. Ap. Pavel

$$[(2 \times 5 - 2) \times 5 + 5] : 5 =$$

$$2 \times (2 \times 5 + 25 : 5 - 2) =$$

$$(1 + 11) \times 2 - (11 + 12) =$$

$$32 - [(23 + 32) : 11 + 11] =$$

Apărătoare Doamnă

Ori de câte ori creștinii au fost amenințați de năvălirile dușmanilor păgâni, ei își puneau nădejdea și încrederea în ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului.

În anul 626, în timpul împăratului Eraclie, când perșii și avarii au înconjurat marea capitală a Imperiului Bizantin, Constantinopolul, Patriarhul Serghie a avut o contribuție hotărâtoare la salvarea capitalei. Cronicarul George Pisides (†634), martor ocular al acestor evenimente, spune că Patriarhul Serghie, văzând că cetatea este înconjurată de forțe superioare pe apă și pe uscat, a luat icoanele Mântuitorului Hristos și a Maicii Domnului de la Biserica Vlaherne și împreună cu preoții și credincioșii au făcut înconjurul zidurilor cetății, îmbărbătând poporul și armata la rezistență și luptă, inspirându-le nădejde și încredere în ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului. La vederea icoanei "Născătoarei de Dumnezeu cea Nebiruită" barbarii asediatori întorceau capul în altă parte. În acest timp s-a dezlănțuit o furtună puternică cu foc care a distrus toată flota asediatoare și astfel armata creștinilor rămânând liberă în acea parte a mării s-a îndreptat spre dușmanii de pe uscat și i-au putut birui alungându-i departe de capitală.

Plini de emoție și recunoștință, preoții și credincioșii au făcut apoi priveghere de toată noaptea mulțumind lui Dumnezeu și Maicii Domnului prin cântarea continuă a Acatistului Maicii Domnului. Ca urmare a acestei biruințe, s-a adăugat Acatistului Maicii Domnului și rugăciunea "Apărătoare Doamnă". Și noi, credincioșii de astăzi, atunci când citim cu credință Acatistul Maicii Domnului sau alte rugăciuni închinat ei, primim ajutor și mângâiere sufletească.

Maica Tatiana, Mănăstirea Moldovița

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvind-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne pe noi din toate nevoile, ca să-ți strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, Pururea Fecioară!

ÎNDEMN: citiți Acatistul Maicii Domnului (Bunevestiri) și învățați și cântați rugăciunea "Apărătoare Doamnă" !

Părintele Arsenie Papacioc

"Orice suspin poate fi o rugăciune"

Dă-ți seama ce ușor poți să te mântuiești! Te duci la un semen de-al tău să spui toate păcatele, la un om, nu la un înger. Nu trebuie să existe rușine la spovedit. Aceasta este o armă foarte eficientă a diavolului, să-ți dea rușine la spovedit. O spovedanie bună înseamnă să spui tot.

Vorba multă este mai mult deșertăciune decât folos, iar vorbirea de rău este o mare primejdie pe lumea aceasta, dar și pe lumea cealaltă. Se zice că cei mai mulți din osândiții iadului sunt cei care ucid cu vorbirea de rău!

Să ne iubim cu adevărat unii pe alții! Să încercăm să iubim pe toată lumea. Să iubim, să iubim mult și să iubim frumos. Să iubim rana și pe cel care ne-a făcut rana. Să știm să-L luăm pe Hristos de la dușmanii noștri. El stă ascuns la cei care ne sunt dușmani.

Despre rugăciune nu trebuie vorbit, ci trebuie făcut. Rugăciunea de tipic are folosul ei aparte, mai ales disciplinar. Dar noi avem nevoie de o prezență continuă a inimii, de dragoste și de relație cu Dumnezeu. „Nu tot cel ce zice *Doamne, Doamne!* va intra în împărăția Mea” zice Mântuitorul, ci numai cel care are inima curată, cel care are inima spre El, continuu.

Țineți minte: cerșetorii sunt personaje biblice! Ai trecut pe lângă mântuirea ta așa de ușor! Și mai grozav, l-ai disprețuit pe cerșetor! Cerșetorii nu pier niciodată. Mântuitorul, ca să ne încurajeze, a spus: *însutit veți primi!*

Prietenia

Ce fel de prietenie sălăşluieşte în inima ta?

Prietenia este una dintre virtuţile care ne deschid calea spre veşnicie. A primi şi a oferi prietenia cuiva înseamnă mai mult decât să spunem „suntem prieteni”. Pentru a afla cât de aproape sau cât de departe te afli de prietenia cea bună, trebuie doar să răspunzi cât mai sincer la întrebările de mai jos. Încercuieşte o singură variantă de răspuns.

1 Cel mai bine te simţi alături de prietenii tăi atunci când:

- a) Vă distraţi împreună, vă jucaţi, râdeţi, faceţi glume;
- b) Discutaţi împreună despre lucruri care vă interesează şi care vă apropie;
- c) Lucraţi împreună pentru a realiza ceva, pentru a rezolva o problemă sau pentru a ajuta pe cineva.

2 După orele de şcoală, unul dintre prietenii tăi te roagă să îl ajuti să facă temele.

- a) Îl amâni pentru altă zi fiindcă nu vrei să pierzi filmul tău preferat;
- b) Eşti bucuros să-l ajuti imediat după ce părinţii tăi vor fi de acord;
- c) Te oferi să-i faci tu tema şi să i-o aduci la şcoală.

3 Tocmai ai terminat temele, ai ajutat-o pe mama la treburi şi ai ieşit afară la joacă. Acolo îl observi pe unul dintre prietenii tăi stând supărat deoparte. Ce alegi să faci?

- a) Să te opreşti lângă prietenul tău pentru a-l încuraja să intre în joc;
- b) Să alergi în continuare spre grupul de prieteni care se joacă; nu vrei să pierzi ocazia de a intra în joc încă de la început;
- c) Să te opreşti lângă prietenul care stă singur pentru a afla ce îl face să stea singur şi a discuta despre problema lui.

4 Într-o discuţie cu prietenii tăi aceştia încep să vorbească despre faptele nepotrivite pe care le-a săvârşit un coleg care nu este prezent.

- a) Întrerupi discuţia spunându-le că nu este de folos să se vorbească despre cineva care nu este de faţă;
- b) Participi la discuţie fiindcă aveţi cu toţii de învăţat din asta;
- c) Nu participi la discuţie şi îţi găseşti altceva de făcut între timp.

5 Ai stabilit o întâlnire cu un prieten pentru a începe un proiect comun. Atunci când îi spui cum crezi tu că ar trebui să se desfăşoare proiectul, afli că el nu este de acord cu tine şi alege să lucreze singur.

- a) Te simţi jignit şi nu îl mai consideri prieten;
- b) Îl laşi să plece gândindu-te ce vei face ca să puteţi colabora în viitor;
- c) Te străduieşti să-l convingi să facă aşa cum crezi tu.

6 Eşti la şcoală şi tocmai ai aflat că prietenul tău lipseşte pentru că este bolnav.

- a) Te întristezi pentru el şi îţi propui să îl vizitezi;
- b) Aştepti să se facă bine pentru a ieşi din nou împreună la joacă;

- c) În drum spre casă te opreşti la biserică şi spui o rugăciune pentru el.

7 Tu şi prietenul tău aţi participat la un concurs şi el a câştigat.

- a) Eşti nemulţumit de rezultat şi îţi propui să câştigi tu data viitoare;
- b) Îl feliciţi pe prietenul tău şi te bucuri cu adevărat, ca şi cum ai fi câştigat tu;
- c) Îl feliciţi pe prietenul tău gândindu-te ce bine ar fi fost dacă erai tu în locul lui.

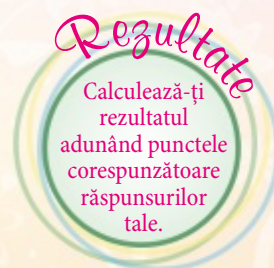
8 Un prieten îţi arată că ai greşit făcând sau spunând anumite lucruri.

- a) Te superi şi nu îl mai consideri prieten;

- b) Încerci să-i explici de ce ai făcut şi spus acele lucruri;
- c) Îi mulţumeşti pentru sfat şi îţi propui să te schimbi.

9 Îţi dai seama că unii dintre prietenii tăi te îndreaptă către lucruri care nu sunt bune.

- a) Le spui cu ce greşesc şi te îndepărtezi de ei cu gândul că te vei apropia dacă se vor îndrepta;
- b) Rămâi împreună cu ei gândindu-te că faptele lor rele nu au cum să te influenţeze;
- c) Îţi doreşti oricum să le fii prieten aşa încât rămâi cu ei şi încerci să fii atent la ce faci tu.

întrebare răspuns	1	2	3	4	5	6	7	8	9
a	1	1	2	3	1	2	1	1	3
b	2	3	1	1	3	1	3	2	1
c	3	2	3	2	2	3	2	3	2
total									

9-14: Prietenia este importantă pentru tine, dar încă nu ai descoperit prietenia cea bună. Sunt lucruri pe care încă trebuie să le afli despre cum te poate ajuta prietenia să fii mai aproape de Dumnezeu. Poţi începe prin a discuta cu părinţii, fraţii mai mari, doamna învăţătoare sau preotul duhovnic despre întrebările la care ai obţinut punctaj mic.

15-20: Te găseşti pe calea spre prietenia cea bună. Încă mai ai de aflat câteva lucruri despre cum să-ţi construieşti relaţiile de prietenie astfel încât ele să te ajute în drumul tău spre desăvârşire. Fiind puţin mai atent la felul în care te porţi cu ceilalţi, vei reuşi să descoperi adevărata putere a prieteniei.

21-27: Felicitări! Ai descoperit felul în care trebuie valorificate spre bine relaţiile cu cei din jur. Prietenia, aşa cum o înţelegi tu, te va îndruma pe calea către Rai. Este important să cultivi în continuare prietenia în acest mod spre folosul tău şi al celor din jur.

Test de Psihopedagog Doina Maria Schipor, Suceava

POMELNICUL

pe cruce tâlharul cel smerit a zis: „**Pomenește-mă, Doamne, când vei veni în împărăția Ta**” (Luca 23,42). Pomelnicul este foaia de hârtie pe care scriem numele celor dragi nouă, nume scrise corect, așa cum le-au primit în Taina Sfântului Botez, fără prescurtări sau diminutive. Este bine să trecem numele preotului duhovnic și al nașilor, ca cei care au grijă de viața noastră duhovnicească. Pomelnicele se alcătuiesc atât pentru cei vii, cât și pentru cei adormiți (morți). Pomelnicul care se pomenește la Sfânta Liturghie timp de 40 de zile, se mai numește și *sărindar* (din grecescul *saranda* = patruzeci).

Sunt mai multe feluri de pomelnice?

Pomelnicul se dă cu o lumânare aprinsă la Sfântul Altar pentru a fi pomenit la:

- *Sfânta Liturghie*, când cei vii sau cei adormiți sunt pomeniți în taină de către preot la rânduiala Proscomidiei;
- *Acatist*, când cei vii se pomenesesc la ecteniile acatistului cu scopul strict de mulțumire sau îndeplinire a unor cereri;
- *Sfântul Maslu*, când cei vii se pomenesesc pentru sănătatea trupeză și iertarea de păcate;
- *Psaltire*, când pe pomelnicul pentru vii sau adormiți se pomenesec persoanele ce nu pot fi pomenite la celelalte slujbe.

Ce rol are pomelnicul?

Cele două aripi ale rugăciunii sunt reprezentate de rugăciunea personală făcută în particular de fiecare credincios și de rugăciunea Bisericii. Pomelnicul are rolul de a aduce în armonie cu Dumnezeu pe cei care sunt pomeniți la sfintele slujbe, în fiecare moment al vieții și nu doar în clipele de grea încercare.

În ce moment al slujbelor se dau pomelnicele?

Este bine ca pomelnicul să fie dat la Sfântul Altar încă de la începutul slujbei. Pomelnicele pentru Sfânta Liturghie trebuie date de dimineată, în timpul Utreniei, pentru ca preotul slujitor să scoată particile la Proscomidie pentru persoanele ale căror nume sunt înscrise pe pomelnic.

Cine poate fi trecut pe pomelnic?

Putem trece pe pomelnicul dat la Sfânta Liturghie orice creștin ortodox care respectă rânduielile și Tainele bisericii. Nu pot fi trecuți pe acest pomelnic cei care nu sunt botezați ortodox, cei care s-au lepădat de dreapta credință devenind eretici, cei care trăiesc necununați sau refuză să primească învățătura și Tainele Bisericii. Aceștia și alții cu păcate grele pot fi pomeniți de preot la alte slujbe, de exemplu la Psaltire.

Ce cereri punem în pomelnic?

Prin pomelnic credinciosul poate să ceară iertarea

păcatelor, mântuire, sănătate, izbăvire de cele rele, ajutor în călătorie, luminarea minții, ajutor la examene, ascultarea de părinți și de profesori. Uneori îi dăm preotului pomelnicul și așteptăm minuni! Dar, minunile se petrec pe măsura credinței și a faptelor noastre. Cel care doar intră în biserică, aprinde o lumânare și pleacă se aseamănă cu Iuda trădătorul care a participat la Cina cea de Taină împreună cu Mântuitorul Iisus Hristos și a plecat înainte de terminarea ei.

Practici străine de învățătura ortodoxă

Este total nepotrivit să se ceară în pomelnic ajutor pentru câștiguri necinstite, necaz sau moarte dușmanilor. Dumnezeu nu ascultă astfel de cereri. Gândul rău împotriva cuiva se întoarce asupra celui ce l-a gândit. Creștinismul, ca religie a iubirii, ne învață că trebuie să ne iubim vrăjmașii. Pe aceștia îi trecem în pomelnicul pentru vii, rugându-ne ca Dumnezeu să-i înțeleptească și să-i îndrepte.

Preot Vartolomeu,
Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou
Suceava

Mergând duminica la Sfânta Biserică, bucuria și mulțumirea noastră sufletească nu este deplină dacă nu ducem o mică jertfă la Sfântul Altar, înainte de Sfânta Liturghie: un pomelnic, o prescură, lumânări, tămâie, cărbuni pentru cădelniță, ulei pentru candelă.

Ce este pomelnicul?

Cuvântul *pomelnic* vine de la verbul *a pomeni* (a aduce aminte) ce înseamnă a rosti numele unei persoane în cadrul unui serviciu religios pentru a atrage harul lui Dumnezeu. În Noul Testament cuvântul *pomenire* este folosit de mai multe ori: în casa lui Simon leprosul, când femeia păcătoasă a turnat mir pe capul lui Iisus, El a zis: „Oriunde se va propovădui Evanghelia se va spune ce a făcut ea, spre *pomenirea ei*” (Matei 26,13); sutașului Corneliu, pentru că era foarte milostiv, i se arată un înger al Domnului și-i spune: „Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre *pomenire*, înaintea lui Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 10,4-31);

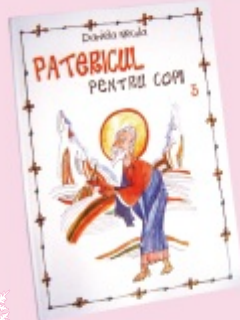
Știați că varza ?

- este cunoscută și cultivată încă de pe vremea grecilor și a romanilor care îi recunoșteau proprietățile medicinale, declarând că se află deasupra multor altor legume;
- există patru varietăți de varză valoroase din punct de vedere medical (albă, roșie, cretă, de Bruxelles), putându-se consuma în stare crudă, gătită, murată, sub formă de suc;
- conține vitaminele A, E, B1, B2, B3, B5, B6, B9, B12, fosfor, calciu, zinc, mangan, cupru, fier, în procente variabile în funcție de specie;
- folosită în uz intern este un aliment nutritiv, energizant, remineralizant, diuretic, antihemoragic, antiseptic, antidiabetic și antianemic;
- poate fi folosită sub formă de cataplasme împotriva durerilor reumatismale, entorselor, înțepăturilor de insecte, plăgilor, rănilor, arsurilor, durerilor de dinți, abceselor, durerilor de mușchi sau migrenelor;
- este benefică în cazul constipației, hemoroizilor, infecțiilor, inflamațiilor, gastritei, ulcerului, tumorilor, hemoragiilor, sinuzitelor sau cirozelor;
- varza murată, pe lângă proprietățile de detoxifiere, tratează constipația și reglează tractul digestiv ajutând la eliminarea rezidurilor. Moarea de varză băută pe stomacul gol ajută la eliminarea paraziților intestinali.

Doctor Floarea Damaschin

Căutând Înțelepciunea ...

Pentru voi, dragi copii, autoarea Daniela Necula, a adunat în *"Patericul pentru copii"* întâmplări minunate din viața unor oameni bineplăcuți lui Dumnezeu, care au trăit în diferite colțuri ale lumii.

Cuvântul *pateric* provine din grecescul *pater* ce înseamnă *părinte*. Prin urmare *Patericul* este o carte care cuprinde cuvinte ale Sfinților Părinți adunate pentru folosul credincioșilor.

Să pui început bun!

În faptă, să pui început bun, înseamnă să te străduiești în fiecare zi să faci puțin mai mult decât ieri. Să faci puțin mai multă rugăciune și să o faci puțin mai fierbinte.

Până ieri, când te întâlneai cu prietenii tăi, ori îi cercetai și făceai pe încruntatul, ori influențat de indispoziția ta le cereai prea multe. Acum, tocmai pentru că te-ai încredințat lui Dumnezeu, tocmai pentru că ai pus început bun și trebuie să pui ceva în faptă, încearcă să fii mai răbdător, încearcă să fii mai bun, mai blând, încearcă să nu vorbești pentru că poți spune vorbe mai puțin bune care vor vătăma, străduiește-te să faci ceva ce n-ai făcut până ieri, pune puțin brațul să ajuți pe cel care are nevoie.

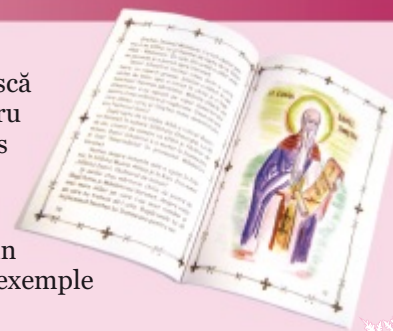
Veți ieși și veți întâlni un cunoscut, un coleg, un colaborator, pe vecinul tău și te vei strădui, orice vei auzi, orice vei afla, ca om al lui Dumnezeu care a pus început bun, să-i vezi pe toți ca făpturi ale lui Dumnezeu, ca îngeri ai lui Dumnezeu, pentru că pot deveni îngeri ai lui Dumnezeu. În loc să vorbești pe cineva de rău, în loc să-l judeci, fă o rugăciune, spune un cuvânt dinlăuntrul tău: *Doamne, și aceasta este făptura Ta, ajută-l, miluiește-l!*

Astfel, în fiecare clipă, în fiecare împrejurare, aducându-ți aminte că ai pus început bun, aducându-ți aminte că te-ai încredințat lui Dumnezeu, atunci când va ieși din mintea ta o exprimare necontrolată pe care acum o poți controla, te vei strădui să faci ceea ce ar face un Sfânt, ceea ce îți spune Hristos să faci în ceasul acela.

din volumul *"Sufletul meu, temnița mea"*
Editura Bizantină

Poveștile sunt selectate astfel încât să trezească interesul copiilor. Ele au fost repovestite pentru a fi cât mai clare și ușor de înțeles și sunt frumos ilustrate pentru a fi atractive pentru copii.

Numai sfinții care au gustat din bucuria de a fi cu Dumnezeu pot strecura în sufletul copiilor un strop de sfințenie. Viața și sfaturile lor să vă fie exemple de urmat.

... și vă bucurați!

Grafică: Mirela Ioan, Suceava

CONCURS "Vorba sună, fapta tună"

Compuneți un eseu în care să povestiți fapte, întâmplări care să scoată în evidență cuvintele acestui proverb.

Primii 100 de copii care vor trimite acest eseu vor primi o carte surpriză!

Jertfa din iubire

Mântuitorul Iisus Hristos ne-a învățat că principalul criteriu al Judecării de Apoi îl reprezintă faptele bune izvorâte dintr-o inimă iubitoare (Matei 25, 34-46) căci, în porunca iubirii față de Dumnezeu și față de semenii se „cuprinde toată Legea și proorocii” (Matei 22, 37-40).

„Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintâi... Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său” (Epistola Întâi Ioan 4, 19-20).

Sfânta Scriptură ne îndeamnă „să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul” (Ep. I Ioan 3, 18).

În nimic nu se arată mai mult iubirea față de aproapele, ca în jertfa de sine făcută pentru binele lui. Jertfa supremă din iubire a săvârșit-o Mântuitorul Iisus Hristos, primind răstignire pe cruce pentru iertarea păcatelor lumii întregi. El ne-a dat astfel exemplu și putere să urmăm iubirea Lui.

Adevărata iubire este smerită, după cum ne lămurește Sfântul Apostol Pavel: „dragostea nu se laudă, nu se trufește, nu caută ale sale...” (I Corinteni 13). Aceasta înseamnă că faptele bune pe care le facem semenilor noștri trebuie să izvorască dintr-o iubire curată și compasiune față de ei, iar nu din interes sau din dorința de a ne evidenția pe noi înșine. De asemenea, ele nu trebuie să-l rănească ori să-l jignească pe aproapele, ci să-i aducă o rază de mângâiere, alinare și speranță.

Faptele bune făcute din umbră atrag după ele răsplata dumnezeiască, pe când faptele afișate în fața oamenilor, precum ale fariseului din Evanghelie, își pierd plata, după cum ne arată însuși Mântuitorul: „Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; astfel nu veți avea plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 6, 1).

Așadar, faptele bune și smerenia trebuie să fie nedespărțite. Ele fac parte din cele 9 Fericiri arătate de Mântuitorul, care aduc bucurie și mulțumire în suflet în această viață și a căror plată „multă este în ceruri” (Matei 5).

Prof. Irina Buta, Suceava

Pomul

La un bătrân călugăr a venit într-o zi un tânăr pentru a se spovedi și a-i cere sfat. Din vorbă în vorbă, tânărul îi spuse:

- Părinte, sunt destul de rău. Aș vrea să mă schimb, dar nu pot. Îmi pierd ușor răbdarea. Atunci când mă enervez, vorbesc urât și multe altele. Am încercat să mă schimb, dar nu am putut. Totuși, eu sper că după ce voi mai crește, voi putea să mă schimb, nu-i așa?

- Nu, i-a răspuns bătrânul. Vino cu mine!

L-a dus pe tânăr în spatele chiliei unde începea pădurea și i-a spus:

- Vezi acest puiet de brad? Smulge-l!

Tânărul a smuls brăduțul imediat. Mergând mai departe, călugărul s-a oprit lângă un copac ceva mai înalt, aproape cât un om.

- Acum, scoate-l și pe acesta!

S-a muncit băiatul cu pomușorul acela, dar cu ceva efort a reușit până la urmă să-l scoată.

Arătându-i un brad ceva mai mare,

călugărul i-a mai spus:

- Smulge-l acum pe acela!

- Dar e prea mare, nu pot singur.

- Du-te și mai cheamă pe cineva.

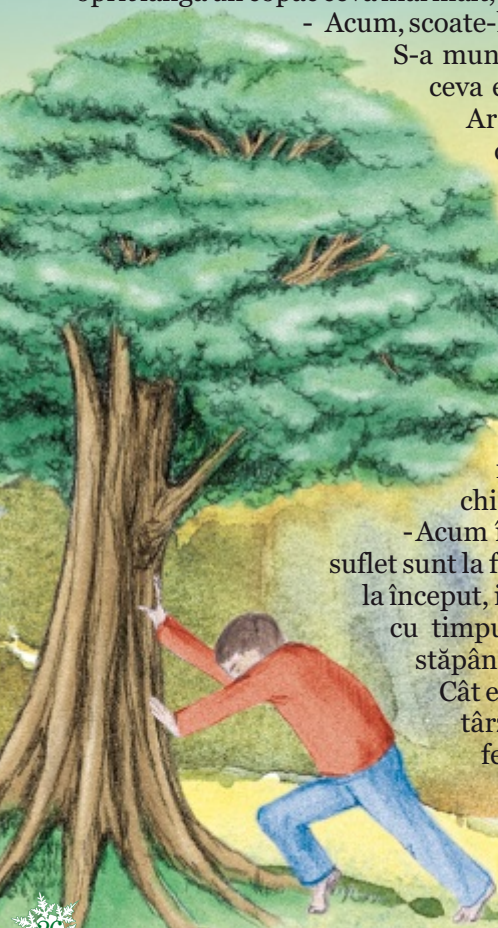
Întorcându-se tânărul cu încă doi flăcăi, au tras din greu de pom și au reușit, în sfârșit, să-l scoată.

- Acum scoateți copacul de acolo.

- Părinte, dar acela este un copac mare și bătrân. Nu am putea niciodată să-l smulgem din rădăcini, chiar de-am fi și o sută de oameni.

- Acum înțelegi, fiule, că și relele apucături din suflet sunt la fel? Orice viciu sau orice neputință pare, la început, inofensivă și fără mare importanță, dar, cu timpul, ea prinde rădăcini, crește și pune stăpânire din ce în ce mai mult pe sufletul tău.

Cât este încă mic, îl poți scoate și singur. Mai târziu, însă, vei avea nevoie de ajutor, dar ferește-te să lași răul să ți se cuibărească adânc în suflet, căci atunci nimeni nu va mai putea să ți-l scoată. Nu amâna niciodată să-ți faci curățenie în suflet și în viață, căci mai târziu, va fi cu mult mai greu.

Sfatul ursului

Doi prieteni mergeau împreună pe un drum ce străbătea un codru întunecos și plin de primejdii. Pe neașteptate, un uriaș urs apără în fața celor doi. Pradă fricii, unul dintre ei se cățăără într-un copac și se strânse bine de crengile mai înalte ale acestuia. Celălalt, însă, nu o tuli suficient de repede și, dându-și seama că nu este în stare să scape de fiorosul animal, se culcă la pământ, prefăcându-se mort. Știa bine că urșii nu se ating de mortăciuni.

Apropiindu-se de el, ursul îl adulmecă, mormăi la urechea sa, încercă să-l urnească cu botul. Bietul om se chinuia din răspuțuri să-și țină răsuflarea. Până la urmă, ursul chiar îl crezu mort și se duse mai departe.

De îndată ce văzu că ursul dispare printre copaci, celălalt coborî din pomul în care se cățăraseră și îl întrebă pe prietenul său:

- Ce ți-a spus ursul la ureche?

- Mi-a zis să nu mai călătoresc cu anumiți prieteni care, atunci când se ivește o primejdie, în loc să-mi dea o mână de ajutor, o iau la fugă cât îi țin picioarele.

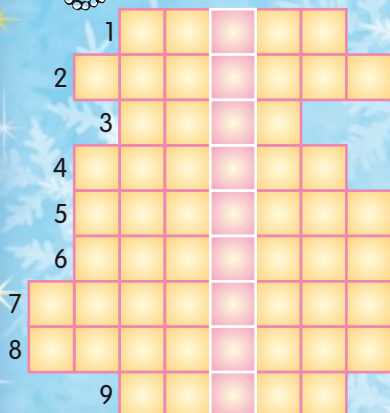
**Prietenia este ogorul pe care
îl semănați cu dragoste și
îl secerați din recunoștință.**

**Prietenia înseamnă a iubi
fără a pretinde, a da fără a cere,
a asculta fără a judeca.**

Convorbire de taină

1. Mama Domnului nostru Iisus Hristos.
2. Reguli date de Dumnezeu lui Moise.
3. Au fost în căutarea Stelei.
4. Dar adus de magi.
5. Praznic Împăralesc așteptat în vacanța de iarnă.
6. Cântare prin care mărturisim Nașterea Domnului.
7. Izbăvire din păcate, eliberare.
8. Zi de sărbătoare săptămânală.
9. Slujitor al Sfântului Altar.

**Când Hristos Se naște,
Bou-n iesle paște,
Îngeri vestesc,
Magii dăruiesc,
Ce sărbătorească?**

(Crăciunul)

**Naș Mântuitorului,
Mare vestitor al Lui,
În Iordan L-a botezat
Pe Hristosul Împărat.**

(Sf. Ioan Botezătorul)

**E o virtute creștinească,
Ce-ndeamnă ca să dăruiască
Omul bun la cel ce n-are;
Și face sufletul mare.**

(Milostenia)

**Taina care ne sloboade,
Când e cu sinceritate,
De greșeli și de păcate,
Că-s de preot dezlegate.**

(Sf. Ioan Botezătorul)

Cadourile surpriză

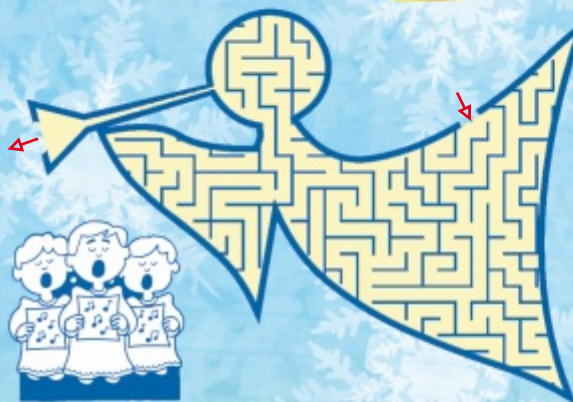
De Crăciun, Moșu ar vrea
O surpriză să ne dea.
10 astfel de cutii
Repede ne pregăti.
În fiecare cutie pune
Alte 5 cutii frumoase
Îmbrăcate în mătase.
În fiecare cutie,
Am aflat cu bucurie,
20 bomboane pune,
Cu stafide și alune.
Câte bomboane, ca sumă,
A pus Moșu, ca-ntr-o glumă,
În cutiile frumoase
Învelite în mătase?

De câți iepurași ai nevoie pentru
a echilibra a treia balanță?

Rezolvând labirintul, ajută copiii să învețe cântecul îngerului:

*"Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu,
Și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!"*
Luca 2, 14

Găsiți fulgii de nea
identici!

Bradul isteț

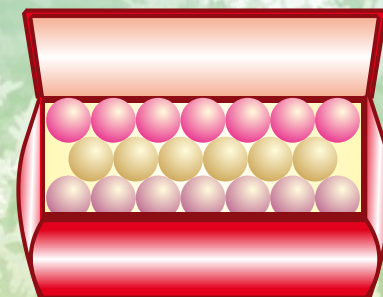
Bradul de Crăciun este
decorat cu 4 ghirlande,
fiecare ghirlandă având
câte 7 globuri.

Completați globurile cu
numere de la 1 la 7,
astfel încât fiecare
ghirlandă, precum și
liniile orizontale
formate de globuri
să conțină numere
distincte.

Cutia cu globuri

În cutia alăturată sunt 20 de globuri.
Fiecare glob este strâns lipit de celelalte
din jur, astfel încât, atunci când cutia
este mișcată din loc, globurile rămân
nemiscate. Câte globuri pot fi scoase
din cutie astfel încât cele rămase să nu
se miște între ele și să nu se spargă?

Premiere - ediția decembrie 2010

CONCURS DE ICOANE Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

Clasele I-IV

Premiul I

Oana Maria Emanoil
Fălticeni

Premiul II

Nicoleta Mihoc
Suceava

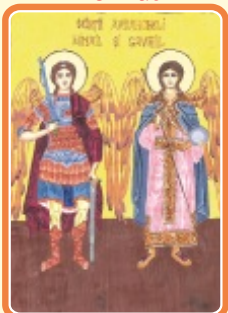
Premiul III

Alexandra Sbiera
Rădăuți

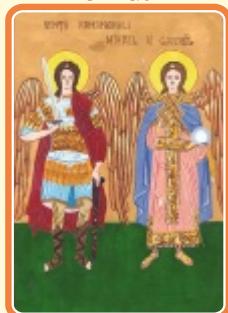
Mențiuni: Cristian Constandache, Suceava; Andrei Ionuț Zaharia, Baia;
Ioana Rusu Sadovei, Suceava; Cosmin Cărăbuș, Fălticeni

Premiul I

Bianca Huțuleac
Suceava

Premiul II

Magdalena Dincu
Suceava

Premiul III

Ioan Negru
Bosanci

Mențiuni: Cristina Constantin, Fălticeni; Eliza Curcă, Boroaia; Cornelia Todirică, Baia;
Maria Ligia Axinia, Fălticeni; Valentina Ciocan, Suceava; Cătălina Donțu, Dorohoi

CONCURS DE ESEURI, POEZII Greșală și îndreptare

Premiul I: Amalia Buliga, Dorohoi

Premiul II: Paula Ciornei, Pârteștii de Jos **Premiul III:** Anastasia Bejenar, Tișăuți

Mențiuni: Maria-Magdalena Sandu, Rădășeni; Andrei Gogu, Baia; Mara Sîngeap, Suceava;
Roxana Gavriliuț, Drăgușeni; Ana-Maria Moroșan, Pârteștii de Jos

Concurs de eseuri, poezii

Tema concursului

Om zgârcit, om darnic

Cele mai frumoase lucrări vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria "Suflet Bucovinean" Suceava.

Concurs de icoane

Tema concursului

Bunavestire

Cele mai frumoase icoane vor fi premiate cu icoane sfințite oferite de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou".

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII. Materialele vor fi trimise până la **15 februarie 2011** prin poștă sau e-mail (doar la eseuri) la adresa de mai jos. Vă rugăm să specificați numele, adresa, telefonul, clasa și școala.

Îndemnăm învățătorii și profesorii să discute cu elevii conținutul revistei și să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole și desene create de voi pentru a fi publicate în numerele următoare.

Următoarea revistă va apărea în luna martie 2011.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou", Str. I. V. Viteazul, nr. 2, 720034 Suceava

E-mail: micutiicrestini@yahoo.com

Telefon: 0749 071.680

Revista este publicată on-line la: www.micutiicrestini.ro/revista

